

Trámite: certificación do acordo.

María dos Anxos Riveiro Portela, Concelleira Secretaria da Xunta de Goberno Local do Concello de Pontevedra.

Certifico: que a Xunta de Goberno Local do Concello de Pontevedra, na sesión que tivo lugar o día 30.12.2015, adoptou, entre outros, o seguinte acordo:

2.- TRÁMITE DE AUDIENCIA NO EXPEDIENTE RELATIVO Á SOLICITUDE DE PRÓRROGA EXTRAORDINARIA FORMULADA POR “ENCE, ENERGÍA Y CELULOSA, S.A.” PARA A CONCESIÓN OUTORGADA INICIALMENTE POR ORDE MINISTERIAL (O.M.) DE DATA 13/06/1958, AO “INSTITUTO NACIONAL DE INDUSTRIA” (INI) DE OCUPACIÓN DE 612.500 M2 DE BENS DO DPMT CON DESTINO Á CONSTRUCCIÓN DUNHA FÁBRICA DE PASTA DE CELULOSA KRAFT NA ZONA MARÍTIMO-TERRESTRE A REENCHER, ABRANGUIDA ENTRE O FERROCARRIL DE PONTEVEDRA A MARÍN E A ESTRADA DE UNIÓN DOS PORTOS DE PONTEVEDRA E MARÍN, TRANSFERIDA POR O.M. DE 6/05/1959 Á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA DE PONTEVEDRA, S.A.” E POR O.M. DE 28/07/1970 Á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA,S.A.” (ENCE). EXPEDIENTE MUNICIPAL: 201500046311.

Recibiuse o 21/12/2015 escrito da Xefa provincial do Servizo de Costas de Pontevedra do 18 de decembro do 2015 no que se outorga trámite de audiencia e vista no expediente que se esta tramitando ante o Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente relativo á:

“(…)solicitud de prórroga extraordinaria formulada por ENCE, ENERGIA Y CELULOSA, S.A.” para la concesión otorgada inicialmente al Instituto Nacional de Industria por Orden Ministerial de 13 de junio de 1958, destinada a la ocupación de trescientos setenta y tres mil quinientos veinte cuatro (373.524) metros cuadrados de dominio público marítimo-terrestres, con destino a la construcción de una fábrica de celulosa kraft, comprendida entre el ferrocarril de Pontevedra a Marín y la carretera de unión de los puertos de Pontevedra y Marín, en el término municipal de Pontevedra, Pontevedra(…)”.

E, ao abeiro do artigo 84 da Lei 30/1992, do Réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, por medio do presente, e consonte ao do disposto no artigo 172 do Regulamento de organización, funcionamento e réxime xurídico das entidades locais, aprobado polo Real decreto 2568/1986 e no artigo 45.2 d) do Regulamento orgánico do goberno e da administración do Concello de Pontevedra, aprobado polo Pleno do 21/10/2005 (BOP núm. 248 do 28/12/2005), emítese o seguinte informe con proposta de acordo, de orde do Sr. Concelleiro da Área de Ordenación do Territorio, para o que resultan relevantes os seguintes,

Antecedentes de feito:

1º.- Por resolución da Dirección Xeral de Sostibilidade da Costa e do Mar do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente de 15/10/2014, ordenábase ao Servizo provincial de Costas de Pontevedra a incoación de expediente de caducidade da concesión outorgada por Orde Ministerial (O.M.) de data 13/06/1958 ao “INSTITUTO NACIONAL DE INDUSTRIA” (INI) de ocupación de 612.500 m2 de bens do DPMT con destino á construción dunha fábrica de pasta de celulosa Kraft na zona marítimo-terrestre a reencher, abranguida entre o ferrocarril

de Pontevedra a Marín e a estrada de unión dos portos de Pontevedra e Marín, transferida por O.M. de 6/05/1959 á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA DE PONTEVEDRA, S.A.” e por O.M. de 28/07/1970 á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA, S.A.” (ENCE), nos termos establecidos na sentenza da Audiencia Nacional do 19/05/2011 -confirmada pola sentenza do Tribunal Supremo do 11/07/2014- polas que se condenaba á Administración do Estado á incoación de expediente de caducidade da amentada concesión, ademais da adopción das medidas legalmente previstas para a paralización das actividades e suspensión do uso e explotación das instalacións.

A incoación inicial do expediente sustentábase basicamente nos seguintes motivos:

a) Alteración da finalidade do título concesional (artigo 79.1.d) da Lei 22/1988, do 28 de xullo, de costas e artigo 165.1 d) do seu Regulamento xeral aprobado por Real decreto 876/2014, do 10 de outubro), por mor de que se veñen desenvolvendo no perímetro da concesión actividades diferentes ao obxecto da mesma.

b) Incumprimento da condición 8ª do título concesional, relativa á prohibición de alugar ou destinar os terreos obxecto da concesión a fins distintos dos outorgados (letra l do artigo 79.1 da Lei de costas e 165.1 l) do seu Regulamento), por canto no recinto se sitúan, sen título habilitante, unha estación depuradora de augas residuais (EDAR) e unhas instalacións deportivas.

2º.- Con posterioridade, a Subdirección Xeral de Dominio Público Marítimo Terrestre, dependente do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, constata a existencia doutros feitos que puideran ser constitutivos de causas de caducidade consonte aos xa citados artigos 79 da Lei de costas e 165 do seu Regulamento xeral, en relación coa condición 12ª da Orde ministerial de 13 de xuño do 1958, que dispón que “El incumplimiento por el concesionario de cualquiera de las condiciones anteriores será causa de caducidad de la concesión”, polo que se acorda ampliar as causas de caducidade nos seguintes termos:

a) Alteración da finalidade do título concesional (Art. 79.1.d) da Lei de costas e 165.d) do Regulamento): pola instalación e funcionamento no recinto concesional da EDAR de Placeres e do emisario submarino construído para conducir as verteduras urbanas de Pontevedra, Poio e Marín e as industriais do “Grupo empresarial ENCE”, ademais dunhas instalacións deportivas, ás que se engade:

- Planta de coxeneración de enerxía eléctrica de biomasa
- Emisario submarino (actual)
- Planta de tratamento de augas residuais (primitiva)
- Edificio para comedor do persoal

b) Incumprimento doutras condicións cuxa observancia estea expresamente sancionada coa caducidade do título correspondente (Art. 79.1.l) da Lei de costas e 165.l) do Regulamento en relación coa condición 8ª do título concesional), ampliando os posibles incumprimentos relativos á obriga de adopción de medidas para reducir a toxicidade das augas residuais ata os “límites que permitan la vida del marisco y de la pesca y con la adopción de las precauciones necesarias para evitar malos olores, humos, polvo, gases tóxicos y cuantas circunstancias puedan ser molestas para el vecindario y nocivas para la salud”.

Faise referencia no escrito de ampliación, e a este respecto, ás balsas de decantación 1, 2, 3 e 4, toda vez que unha vez construída a planta de tratamento de efluentes, autorizada por Orde ministerial do 31 de xaneiro do 2003, quedaron en

desuso, manténdose na actualidade as referidas instalacións sen que, por parte de ENCE, “exista un plan de recuperación idóneo ya que el proyecto de “Recuperación de terrenos de balsas 1, 2, 3 y 4” que ENCE presentó nunca fue aprobado por la Administración”.

3º.- Mediante oficio do 29 de decembro do 2014 da Xefatura provincial do Servizo de Costas de Pontevedra, rexistrado de entrada neste Concello o 7/01/2015 baixo o número 20150000317, outorgábase un primeiro trámite de audiencia e vista no procedemento polo que se incoaba expediente de caducidade da concesión referida na cabeceira, concesión respecto da que se está a instar a prórroga extraordinaria.

4º.- Por acordo da Xunta de Goberno Local do 23/01/2015, formulábanse alegacións diante do Servizo provincial de Costas, alegacións que foron ratificadas polo Pleno da Corporación en sesión ordinaria do 2/03/2015. Neste trámite consta oposición do concesionario á declaración de caducidade.

5º.- Outorgado novo trámite de audiencia e vista no procedemento de caducidade, constátase que no mesmo e logo da audiencia referida, incorporouse informe proposta do 3/06/2015 da Xefatura do Servizo provincial de Costas, no que se propón textualmente:

“1) Declarar la caducidad parcial de la concesión otorgada por Orden Ministerial de 13 de junio de 1958, al Instituto Nacional de Industria, de ocupación de 612.500 m2 de bienes de dominio público marítimo-terrestre con destino a la construcción de una fábrica de pasta de celulosa Kraft en la franja de la zona marítimo terrestre a rellenar comprendida entre el ferrocarril de Pontevedra a Marín y la carretera PO 13, transferida por Orden Ministerial de 6 de mayo de 1959 a la “Empresa Nacional de Celulosa de Pontevedra, S.A.” y por Orden Ministerial de 28 de julio de 1970 a la “Empresa Nacional de Celulosa, S.A. (ENCE)”, en lo que se refiere a los terrenos ocupados por la EDAR de Placeres, del emisario submarino existente junto a la EDAR y de las instalaciones deportivas.

2) Ordenar a “ENCE, S.A.” a que, en el plazo que se prevea en la resolución, se proceda al levantamiento y retirada del dominio público marítimo-terrestre de las instalaciones deportivas, a sus expensas y que, asimismo, inicie los trámites oportunos para la legalización del edificio dedicado a comedor.

3) Mantener las instalaciones de la EDAR de Placeres y del emisario ubicado junto a la EDAR, en los términos establecidos en la presente resolución”.

6º.- Por acordo da Xunta de goberno local do 19/06/2015 reitéranse integramente, diante do Servizo provincial de Costas de Pontevedra, as alegacións formuladas o 23/01/2015, para constancia no trámite de audiencia e vista do procedemento incoado e ampliado; alegacións que foron ampliadas ao respecto da proposta de resolución ditada pola xefa do Servizo provincial de Costas do 03/06/2015, estimándose a concorrencia de diversas causas de caducidade total da concesión, que foi obxecto de modificacións substanciais. Estas novas alegacións foron ratificadas polo Pleno da Corporación en sesión ordinaria do 20/07/2015.

7º.- Con data 05/08/2015 e rexistro de entrada neste Concello baixo o número 2015027751, recíbese resolución ditada pola Dirección xeral de sostibilidade da costa e do mar do Ministerio de agricultura, alimentación e medio ambiente de 24/07/2015, por delegación da Sra. Ministra, remitida polo Servizo provincial de costas de Pontevedra, na que se resolve textualmente:

“1) Declarar la caducidad parcial de la concesión otorgada por Orden Ministerial de 13 de junio de 1958, al Instituto Nacional de Industria, de ocupación de 612.500 m2

de bienes de dominio público marítimo-terrestre con destino a la construcción de una fábrica de pasta de celulosa Kraft en la franja de la zona marítimo terrestre a rellenar comprendida entre el ferrocarril de Pontevedra a Marín y la carretera de unión de los Puertos de Pontevedra y Marín, transferida por Orden Ministerial de 6 de mayo de 1959 a la “Empresa Nacional de Celulosa de Pontevedra, S.A.” y por Orden Ministerial de 28 de julio de 1970 a la “Empresa Nacional de Celulosa, S.A.” (ENCE), en lo que se refiere a los terrenos ocupados por la EDAR de Placeres, del emisario submarino existente junto a la EDAR y de las instalaciones deportivas.

2) Ordenar al Servicio provincial de Costas de este Ministerio en Pontevedra que lleve a cabo el Acta de reversión al Estado de los terrenos de la concesión afectados por la caducidad parcial.

3) Ordenar a “ENCE, S.A.” que proceda al levantamiento y retirada del dominio público marítimo-terrestre de las instalaciones deportivas, a sus expensas, una vez que se asegure que sus usuarios pueden disponer de otras instalaciones adecuadas, otorgándole para ello un plazo máximo de 6 meses, y asimismo, que inicie los trámites oportunos para la legalización del edificio dedicado a comedor.

4) Ordenar al Servicio provincial de costas en Pontevedra que otorgue a los órganos gestores de la EDAR y del emisario submarino un plazo de tres meses, para solicitar la oportuna concesión”.

8º.- Fronte á devandita Orde ou Resolución, este Concello formula, -mediante escrito razoado-, requirimento previo de anulación ou revogación, o 5/10/2015, en cumprimento do acordo dese mesmo día da Xunta de Goberno Local posteriormente ratificado polo Pleno do 19/10/2015 (comunicado o 6/11/2015)-. Nese requirimento acordábase, entre outros pronunciamentos:

“Primeiro.- Formular en tempo e forma, diante da Sra. Ministra de agricultura, alimentación e medio ambiente, requirimento previo de anulación da Orde Ministerial de data 24 de xullo de 2015, ditada por delegación pola Dirección General de sostenibilidad de la costa y del mar, pola que se acorda a caducidade parcial da concesión outorgada por Orde Ministerial de 13 de xuño de 1958 ao Instituto Nacional de Industria, para a ocupación de 612.500 m² de bens de dominio público marítimo-terrestre con destino á construción dunha fábrica de pasta de celulosa Kraft na franxa da zona marítimo terrestre a reencher comprendida entre o ferrocarril de Pontevedra a Marín e a estrada PO-13, transferida por Orde Ministerial de 6 de maio de 1959 á “Empresa Nacional de Celulosa de Pontevedra, S.A.” e por Orde Ministerial de 28 de xullo de 1970 á “Empresa Nacional de Celulosa, S.A.” (ENCE), no que se refire aos terreos ocupados pola EDAR de Placeres, do emisario submarino existente xunto á EDAR e das instalacións deportivas, que foi notificada a este Concello en data 05/08/2015 baixo o número 2015027751 de rexistro de entrada, con base no relato de feitos e fundamentos xurídicos do presente acto, interesando se dite resolución pola que se declare, mediante acto contrario imperio, a súa nulidade, ou se proceda á súa anulación, revogación ou ben se deixe sen efecto a Orde ditada por ser contraria a dereito, e previos os trámites oportunos, se declare a caducidade total da concesión referida, ao abeiro do disposto nos artigos 79 da Lei de costas e 165 do seu Regulamento e demais preceptos citados, por mor da acreditada concorrencia das causas relatadas e taxadas de caducidade total da concesión, que foi obxecto de modificacións substanciais, e por acreditarse a concorrencia de incumprimentos de carácter esencial como as transferencias de accións sen autorización, e outros que prexudicaron gravemente ao interese público e motivaron unha condena penal por delito ecolóxico; instando, asemade, que se ordene a adopción das medidas legalmente previstas subsecuentes á declaración de

caducidade para a plena recuperación, protección e restauración da totalidade do espazo incluído no dominio público marítimo terrestre, sen prexuízo do que nos escritos de alegacións remitidos se sinala ao respecto da EDAR.

Segundo.- Dar conta do presente acordo ao Ministerio de agricultura, alimentación e medio ambiente, solicitando expresamente e, asemade, consonte do artigo 172.3º do Regulamento de costas, a suspensión de calquera procedemento de solicitude de prórroga extraordinaria que poida estar en tramitación ao abeiro do disposto na disposición transitoria 2ª do Real decreto 876/2014, de 10 de outubro, polo que se aproba o Regulamento de costas e que desenvolve a disposición transitoria primeira 2ª da Lei de 22/1988, de 28 de xullo de costas (BOE núm. 181 de 29/07/1988), modificada na súa redacción pola Lei 2/2013 de 29 de maio, e ata que se resolva o presente requirimento e adquira firmeza a resolución de caducidade parcial (...).

9º.- Non consta que se resolverse o referido requirimento nin tampouco os senllos recursos de reposición formulados fronte á amentada Orde por parte das asociacións ecoloxistas “SALVEMOS PONTEVEDRA” e “ASOCIACIÓN POLA DEFENSA DA RÍA (APDR)” remitidos ao Concello para alegacións.

10º.- O día 27/11/2015, remítese a ese Ministerio, certificación do acordo da Xunta de Goberno do 23/12/2015, no que se solicita expresamente a constitución en parte deste Concello no expediente de prórroga extraordinaria que nos ocupa; acordo ratificado polo Pleno do 30/11/2015.

En atención ao solicitado, o 21/12/2015, recíbese escrito da xefatura do Servizo Provincial de Costas no que se recoñece a condición de parte no expediente a este Concello e se acorda:

“(...)poner de manifiesto al Ayuntamiento de Pontevedra el mencionado expediente administrativo en la Subdirección General de Dominio Público Marítimo-Terrestre de la Dirección General de Sostenibilidad de la Costa y del Mar (Despacho b.830), Plaza de San Juan de la Cruz, s/n de Madrid, para que, en el plazo de diez (10) días, dicho Ayuntamiento pueda acceder al mismo, formular alegaciones y presentar los documentos y justificaciones que estime pertinentes”(…).

Así as cousas, sen prexuízo do que se manifesta no seguinte parágrafo, e dentro do prazo outorgado ao efecto, efectúanse para constancia no trámite de audiencia conferido as seguintes alegacións:

Primeira.- Solicitude de remisión de copia do expediente e particularmente do informe emitido pola Xunta de Galicia.

En primeiro lugar, procede solicitar expresamente a remisión de copia do expediente, mesmo en formato dixital, para o seu estudo como Administración pública territorial expresamente interesada no procedemento, e particularmente do informe ambiental que preceptivamente ten que ter emitido o órgano autonómico competente; ou, canda menos, que a posta de manifesto se efectúe, como adoita ser habitual nos procedementos que atinxen á concesión que nos ocupa, nas dependencias do Servizo provincial de Costas en Pontevedra, polo que se insta expresamente a ampliación de prazo ata a remisión da copia do expediente como alegación principal e sen prexuízo da remisión das presentes alegacións provisorias.

Segunda.- Reiteración das alegacións formuladas no expediente de caducidade en tramitación e no requirimento previo de anulación da Orde do 24/07/2015, con remisión á fundamentación fáctica e xurídica invocada e con reiteración tamén da petición de suspensión do procedemento de prórroga.

Consonte ao artigo 172.3º do Real decreto 876/2014, de 10 de outubro, polo que se

aproba o Regulamento de costas:

“Las prórrogas solicitadas se otorgarán siempre que no se aprecien causas de caducidad del título vigente o se esté tramitando un procedimiento de caducidad del título concesional, en cuyo caso el procedimiento de prórroga se dejará en suspenso”.

No caso que nos ocupa, cómpre insistir en que a Orde Ministerial de data 24 de xullo de 2015, ditada por delegación pola Dirección General de Sostenibilidad de la Costa y del Mar, acorda expresamente a caducidade parcial da concesión outorgada por Orde Ministerial de 13 de xuño de 1958 ao Instituto Nacional de Industria, para a ocupación de 612.500 m² de bens de dominio público marítimo-terrestre con destino á construción dunha fábrica de pasta de celulosa Kraft na franxa da zona marítimo terrestre a reencher comprendida entre o ferrocarril de Pontevedra a Marín e a estrada PO-13, transferida por Orde Ministerial de 6 de maio de 1959 á “Empresa Nacional de Celulosa de Pontevedra, S.A.” e por Orde Ministerial de 28 de xullo de 1970 á “Empresa Nacional de Celulosa, S.A.” (ENCE), no que se refire aos terreos ocupados pola EDAR de Placeres, do emisario submarino existente xunto á EDAR e das instalacións deportivas,

Mais cómpre patentizar tamén, que o Concello ten formulado ao abeiro do artigo 44 da Lei reguladora da xurisdición contencioso administrativa, un requirimento previo de anulación, aínda non resolto, polo que a referida Orde non é firme en vía administrativa, polo que procede, -consonte ao disposto no referido artigo 172.3º do Regulamento e ao expresamente solicitado por este Concello e non contestado-, acordar expresamente a suspensión de calquera procedemento de solicitude de prórroga extraordinaria en tramitación ao abeiro do disposto na disposición transitoria 2ª do Real decreto 876/2014, de 10 de outubro, polo que se aproba o Regulamento de costas e que desenvolve a disposición transitoria primeira 2ª da Lei de 22/1988, de 28 de xullo de costas (BOE núm. 181 de 29/07/1988), modificada na súa redacción pola Lei 2/2013 de 29 de maio, e ata que se resolva o requirimento e recursos de reposición formulados e adquiera firmeza a resolución de caducidade parcial.

En todo caso, a simple declaración de caducidade parcial ditada impide, xa de por si, o outorgamento da prórroga solicitada segundo o amentado artigo 172.3 do Regulamento de costas.

Chegados a este punto, procede remitirnos á realidade fáctica e a fundamentación xurídica reflectida nos acordos da Xunta de Goberno Local do 23/01/2015 19/06/2015 e 5/10/2015, ratificados polo Pleno do Concello nas sesións do 02/03/2015, 20/07/2015 e o 19/10/2015, respectivamente, reiterando todas e cada unha das alegacións formuladas acreditativas da procedencia da declaración de caducidade total da concesión e que estimamos non foron debidamente desvirtuadas na resolución verbo da que se formulou requirimento.

Deixamos tamén invocados os preceptos xa citados nas alegacións dos seguintes textos legais:

- Lei 22/1988, de 28 de xullo, de costas (BOE núm. 181 de 29/07/1988), modificada na súa redacción pola Lei 2/2013 de 29 de maio, de protección e uso sostible do litoral e de modificación da Lei 22/1988, de 28 de xullo.

- Real decreto 876/2014, de 10 de outubro, polo que se aproba o Regulamento xeral de costas, anteriormente Real decreto 1471/1989, do 1 de

decembro.

- Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local (LBRL) e Regulamento orgánico do goberno e da administración municipal do Concello de Pontevedra.

- Lei 30/1992, de 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

- Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Terceira.- Incumprimento das condicións da concesión á que atinxe a solicitude de prórroga, cuxa non observancia se sanciona con caducidade do título concesional.

Quedou acreditado no expediente de caducidade que a concesionaria ten incumplido de forma flagrante, o disposto na condición 8ª do título concesional que, textualmente, e de xeito imperativo sinala:

“(…)El concesionario adoptará a sus expensas todas las medidas que se le imponga para reducir la toxicidad de las aguas residuales hasta los límites que permitan la vida del marisco y de la pesca”.

“El concesionario quedará obligado a adoptar todas las precauciones necesarias para evitar malos olores, humos, polvo, gases tóxicos y cuantas circunstancias puedan ser molestas para el vecindario y nocivas para la salud (...)”.

Consonte o artigo 79.1.I) da Lei 22/1988, de 28 de xullo de costas, e o artigo 165.1.I) do Regulamento, “A Administración, previa audiencia do titular, declarará a caducidade nos seguintes casos: d) En xeral, polo incumprimento doutras condicións cuxa inobservancia estea expresamente sancionada coa caducidade no título correspondente, e das básicas ou decisorias para a adxudicación, de ser o caso, do concurso convocado consonte o artigo 75”.

Reiteramos de novo que a fábrica ten xerado e segue a xerar efectos altamente negativos no medio ambiente atmosférico e mariño da contorna, con repetidos e alegados episodios de malos olores, emisión de gases tóxicos, ruídos, vibracións e molestias para a veciñanza, así coma de vertidos tóxicos á ría -como acreditan non só os propios veciños da bisbarra, senón a propia empresa, que segue facendo campañas publicitarias nas que promete, por exemplo e por enésima vez, eliminar cheiros (véxase Vgtia. declaración do Director da fábrica na prensa local de 1/10/2015 e compárese coa campaña publicitaria do 1991).

En todo caso, cómpre volvernós a remitir, a xeito de corolario ou resume dos múltiples episodios que acreditan irrefutablemente o incumprimento da condición, ao relato de feitos probados da Sentenza achegada cos escritos de alegacións da Audiencia provincial 5/11/2002, sección 4ª, que condenaba ao complexo fabril, nas persoas de varios dos seus directivos, por delito ecolóxico do 347 bis do Código Penal do 1973 -por contaminación atmosférica e hídrica-, por danos do artigo 563 -manifestados nos efectos corrosivos sobre elementos metálicos na vivendas próximas e na non culminación dos ciclos produtivos- así como por faltas contra as persoas do artigo 582 do Código Penal do 1995 provocadas por episodios de fugas de gases tóxicos, ademais de acordar a correspondente indemnización ao Estado e, no seu caso, ás Consellerías de ordenación do territorio e de pesca e marisqueo, con destino á recuperación ambiental da contorna da ría de Pontevedra.

Nese relato de feitos probados da referida sentenza, e tras lembrar que xa no expediente previo á concesión, a Autoridade da Marina “subrayó los gravísimos

perjuicios que se derivarían del funcionamiento de la Factoría, para la riqueza marisquera (...)", salientase tamén que ENCE, -ao igual que ELNOSA- "(...)no cumplieron con la obligación de presentar sendas evaluaciones sobre impacto ambiental recogida en el art. 29 y 4 1º respectivamente, tal y como recogen la Orden de 18-X-76 y Ley de Aguas de 1985 que imponen también como obligación la presentación de una evaluación de efectos, como tampoco cumplió con el art. 1º del R.D. de 28-X-86, sobre evaluación de impacto ambiental, que traspone la Directiva de la CEE, de 27-VI-85, lo que no consta se hubiese formalizado por ENCE, como por ELNOSA, según consta en un informe de Calidade M. Ambiental, unido al folio 4255 de las Diligencias (...)"

Patentizamos de novo que tales feitos probados e admitidos, por si mesmos, constitúen feitos obxectivos e incontestables que determinan a concorrencia de causas de caducidade por incumprimento ou infracción das condicións (condición 8ª en relación coa 12ª, 79.1 e), l) e 2 da Lei de costas e 165 do Regulamento) e que polo tanto impiden tamén o outorgamento da prórroga interesada.

A renovación da avaliación ambiental integrada, esgrimida pola Administración do Estado e pola propia Consellería -e que por certo se atopa recorrida en casación polo Concello e pendente de sentenza polo Tribunal Supremo- non enerva as consecuencias obxectivas que se derivan dos feitos probados da sentenza invocada, e tampouco é de recibo que tales feitos non poidan "inferir incumplimiento del título atribuible al actual concesionario". Tamén está recorrida, diante do TS, a execución da Sentenza anulatoria do acordo aprobatorio do proxecto sectorial de incidencia supramunicipal que deu cobertura á AAI.

En todo caso, cómpre tamén incidir en que, con independencia dos parámetros de vertido da AAI, calquera vertido de efluentes en xeral e os da empresa concesionaria ENCE en particular, teñen que cumprir, -tal e como ten no seu día alegado este Concello na tramitación da AAI-, os obxectivos marcados pola Directiva europea 91/271/CEE sobre tratamento de augas residuais, e recollidos pola Lei 9/2010, de 4 de novembro, de augas de Galicia. Lémbrese que as verteduras de ENCE mestúranse coas urbanas na súa saída á ría.

Mailo dito e fundamentalmente, temos que recalcar que o parámetro que tiña expresamente que cumprirse, segundo a concesión, é o determinado na condición 3ª e sobre todo 8ª do título concesional, que dispón imperativamente -sen que conste a súa modificación posterior- que "Las aguas residuales después de depuradas tendrán un B.O.D. inferior a 20 p.p.m." o que semella non se cumpre neste suposto segundo, ao parecer, acreditan as propias análises facilitadas pola propia empresa á Administración ambiental autonómica. Propoñemos como proba que se incorporen ao procedemento as analíticas de vertidos de augas de ENCE á ría que figuren en poder da Consellería de medio ambiente territorio e infraestruturas.

Este Concello ten incidido no carácter obxectivo da concesión demanial, polo que é evidente que o simple cambio de titularidade (por certo, por capital privado que era coñecedor de que a concesión remata no 2018) non pode enervar as consecuencias obxectivas dos referidos incumprimentos, non apreciadas pola Administración de costas e que determinarían por si soas as consecuencias da caducidade total do título e impiden outorgar a prórroga interesada.

Segundo o razoamento do Ministerio encargado de protexer o dominio público, cun simple cambio de titularidade poderíase incumplir o título e chegar mesmo a ser condenado por delito ecolóxico sen consecuencias polo incumprimento das condicións.

Porén, tal e como se recoñece na propia resolución que nos ocupa, o artigo 142.2 do Regulamento xeral de costas dispón textualmente que:

“2. La transmisión de la concesión no eximirá al nuevo titular del cumplimiento de sus deberes como concesionario ni tendrá el efecto de convalidar los incumplimientos que se hayan producido del título concesional, conservando, en todo momento, la Administración General del Estado las facultades de tutela y policía sobre el dominio público afectado”.

Xa que logo, tratándose de “incumplimientos de carácter esencial que perjudican gravemente el interés público inmanente en las concesiones demaniales” deben levar aparelado a sanción máxima da caducidade, tal e como ilustran os ditames do Consello de Estado núm. 72/2011, do 10 de febreiro, e núm. 226/2004, do 25 de marzo, posto que, insistimos, na sentenza penal invocada decláranse probados múltiples incumprimentos das condicións da concesión, determinantes da súa caducidade por terse producido contaminación atmosférica e hídrica sancionada, xa non en vía administrativa, senón, polo seu “plus de antixuridicidade”, na vía penal, con indiscutible infracción do estipulado no condicionado da concesión que obriga a declarar a súa caducidade total e imposibilita acceder á prórroga solicitada.

Cuarta.- Acreditación do desenvolvemento, no perímetro da concesión, de actividades diferentes ao obxecto da mesma, con incumprimento da condición 8ª e alteración da finalidade do título (artigo 79 1 Lei de costas): procedencia da caducidade total e subsecuente denegación da solicitude de prórroga.

Deixamos constancia do recoñecemento, tanto da propia empresa como do Servizo provincial de costas, de diversos incumprimentos da condición 2ª da Orde Ministerial de outorgamento da concesión, o que consonte á condición 12ª do título, en relación co art. 79.1 I) da Lei de costas, constitúen causas de caducidade da concesión.

Discrepamos da virtualidade da alegación efectuada no expediente de caducidade pola propia empresa, referida a que os motivos de caducidade daten de hai tempo nin os efectos de que acepte a caducidade parcial, xa que non concorren motivos xurídicos, obxectivos ou fácticos que permitan soste a caducidade parcial acordada, que, insistimos, non está prevista nin nos títulos, nin na lei nin no Regulamento. Non consta solicitada nin a divisibilidade da concesión nin que a empresa fixese unha renuncia parcial, prevista no Regulamento de costas, verbo dos terreos destinados a outras actividades, e tampouco compartimos que non consten modificacións substanciais do título concesional.

Tamén discrepamos da concorrencia, neste caso, das circunstancias admitidas polo Consello de Estado e xurisprudencia para avalar a caducidade parcial, xa que estamos diante de incumprimentos ou actuacións sen título habilitante que vulneran a legalidade, non de alteracións producidas pola execución de infraestruturas de ordenación territorial ou fenómenos naturais como os que sustentan as decisións dos ditames que se citan na resolución. Non poden cualificarse, as que aquí concorren, de “razones objetivas para ello y las porciones que la integran son susceptibles de un tratamiento diferenciado”, senón que estamos diante de actuacións que infrinxiron a lei e que precisan ser legalizadas.

Repárese que a solicitude de prórroga refírese a un ámbito de 373.524 m² de dominio público marítimo-terrestre, no canto dos 612.500 m² do título concesional cuxa prórroga se insta, por mor, entre outras causas, da caducidade parcial acordada.

Cómpre que insistamos en que a planta de tratamento de efluentes foi autorizada pola Dirección General de Costas (DGC) o 31/01/2003, ao abeiro do artigo 77.3 da

Lei de costas, logo de cualificala como modificación non substancial da concesión, -o que sería discutible se o sumamos ao resto de variacións introducidas (art.162 do Regulamento)- mais xa ao ano seguinte, en concreto o 11/05/2004, a DGC, na tramitación da solicitude do grupo empresarial para levar a cabo o proxecto denominado "Recuperación de terrenos de las balsas 1, 2, 3 y 4. Fábrica de ENCE Pontevedra" - e logo de relatar que se estaba a tramitar de xeito simultáneo unha declaración de innecesariedade dos terreos ocupados polas concesións e que o expediente de revisión do canon concesional, incoado por resolución do 7/06/1999, atopábase paralizado-, cualifícase pola DGC a nova solicitude de ENCE SA como "una modificación sustancial de la misma", (refírese á concesión), polo que ordenaba ao Servizo periférico de Pontevedra a incoación de expedientes de modificación das concesións das que é titular ENCE por Orde Ministerial de 28 de xullo do 1970.

Así as cousas, esa Administración xa ten constatado unha alteración substancial do título concesional inicial e, ao non constar aprobada unha nova modificación da concesión, procede declarar a caducidade total, ao abeiro do amentado artigo 79 da Lei de costas, e denegar a prórroga instada.

Reiteramos novamente que, consonte ao artigo 162, in fine, do vixente Regulamento de costas:

"(...)Se considerará, en todo caso, modificación sustancial, el aumento en más de un 10 por ciento del volumen o superficie sobre lo reconocido en el título otorgado, ya sea alcanzado este porcentaje en una o más actuaciones, así como el cambio de uso para el que se le otorgó dicho título".

Deste xeito, ademais dos admitidos cambios de uso, cómpre patentizar, para rebater o argumento da non modificación substancial, xa anteriormente apreciada pola propia DGC, que:

a) Aos 39.193 m² que se reflicten na acta de 10 de febreiro do 2015, ocupados por EDAR, instalacións deportivas e comedor, cómpre tamén sumar, canda menos, os 38.750 m² que se reflicten na solicitude de "AUTORIZACIÓN PARA LEVAR A CABO O PROXECTO DE RECUPERACIÓN TERREOS BALSAS 1,2,3 e 4", fronte aos 415.969 m² que ao parecer ocupa actualmente a concesión.

b) Cómpre comparar os arredor de 7.000 m² de superficie edificada pola factoría que se certificaban polo enxeñeiro industrial director da fábrica o 15/05/1965, fronte aos 44.574 m² de superficie construída que, en xullo do 2003, compútanse e débúllanse polos técnicos autores no proxecto sectorial de incidencia supramunicipal -presentado tamén pola propia empresa-, superficie na que non se computan nin as instalacións do campo de fútbol nin as da EDAR.

c) Insistimos en que a relación de licenzas municipais que constan no arquivo municipal e que foron remitidas a esa Administración, constatarían aumentos do volume, en porcentaxe superior ao 10%.

Reiteramos que é a esa administración estatal, con competencias en materia de dominio público marítimo terrestre, e non a este Concello, á que lle corresponde comparar os datos que achega o Concello (relación de licenzas e datos facilitados, proxectos e certificados emitidos pola propia concesionaria) cos títulos concesionais e autorizacións concedidas por esa Administración e decidir, de xeito regrado, sobre a procedencia, ou non, da declaración da caducidade do título concesional, debendo imperativamente declarala, previa audiencia á interesada (e ditame do Consello de Estado), de concorrer as causas taxadas na lei, no regulamento e no título concesional, polo que cómpre acreditar a concorrencia de modificacións substanciais da finalidade da concesión, con infracción dos principios reitores da lexislación de

costas e do título concesional.

A non declaración de caducidade, de concorreren motivos, e o outorgamento da prórroga instada, determina que se consagre a privatización de feito que supuxo a concesión primeiro, e a transmisión posterior, da titularidade pública da concesión no seu día outorgada con data de vencemento certo, posteriormente superada polo último cambio lexislativo.

Quinta.- Infracción da condición 8ª do título e do artigo 70.2 da Lei de costas, na redacción anterior á Lei 2/2013, do 29 de maio, por mor da ausencia de acordo aprobatorio da transferencia da concesión, no proceso de transmisión das accións da empresa concesionaria.

O art. 70.2 orixinario da Lei de costas ao igual que o artigo 137.1 do derogado Real decreto 1471/1989, de 1 de decembro, prohibían taxativamente a transmisión “inter vivos” das concesións e, na actualidade, aínda que se admita, esixe que a administración recoñeza, con carácter previo, “el cumplimiento por el adquiriente de las condiciones establecidas en la concesión”.

Neste senso, non consta autorización da transferencia da concesión, cando se produce o proceso de venda de ENCE a capital privado mediante a transmisión de accións nin nas sucesivas vendas posteriores, tal e como aconteceu cando se transferiu por O.M. de 6/05/1959 do INI á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA DE PONTEVEDRA, S.A.” e por O.M. de data 28/07/1970 á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA, S.A.”, o que supón unha infracción flagrante da cláusula 8ª do título que impide mesmo alugar o terreo ou destinalo a outros fins distintos dos expresados, en relación coa cláusula 12ª e os artigos 70.2 na súa redacción orixinaria e art. 79 da Lei de costas.

A resolución recorrida que acordaba a caducidade parcial da concesión cuxa prórroga se insta, interpreta que, o Acordo do Consello de Ministros de 27/04/2001 debe entenderse como “autorización a que se transmitiera la concesión”, afirmación que estimamos carece de base legal, o mesmo que cando se indica que “el procedimiento de privatización no es equivalente a las transmisiones a las que se refiere la legislación de costas”. Non podemos compartir tales argumentos interpretativos xa que, o devandito Acordo, así como o propio Acordo do Consello de Ministros de 28 de xuño de 1996 polo que se establecen as Bases del Programa de Modernización del Sector Público Empresarial, gardan silencio sobre a transmisión da concesión e o que se deduce da resolución repugna coa definición de privatización que se fai no último dos acordos citados :

“A los efectos de este Acuerdo, se entiende por privatización la transferencia total o parcial de la propiedad de empresas, participaciones en el capital de sociedades, acciones, activos o unidades de negocio y, en todo caso, cuando la misma suponga para el sector público estatal la pérdida de influencia decisiva en la empresa de que se trata”

Ante a ausencia de referencias expresas, e á vista do que sinalan taxativamente os preceptos citados da lexislación de costas, xunto co determinado nos artigos 137.4 do Regulamento de costas entón en vigor (vixente artigo 141.6) e no propio título concesional, e tendo en conta os precedentes de transferencias anteriores cando o complexo estaba no sector público, temos que rexeitar a argumentación contida na resolución recorrida, tanto cando se produce o proceso privatizador como nas vendas de accións, posteriores, que superasen a porcentaxe do 50 por 100 do capital social, xa que estimamos que a actividade principal da persoa xurídica concesionaria “Empresa Nacional de Celulosa S.A. (ENCE), (ao igual que a da

anterior “Empresa Nacional de Celulosa de Pontevedra, S.A.”), consistía no disfrute da concesión.

A Administración pública, en calquera actuación, incluído o analizado proceso privatizador, está sometida á Lei (tamén á de costas) e ao Dereito (artigo 103 da Constitución), polo que rexeitamos de plano, pola aplicación dos principios de legalidade e xerarquía normativa, a afirmación contida na resolución que acordou a caducidade parcial, de que a legalidade vixente, (léase artigo 70.2 da Lei de costas), non poida “condicionar ni modular los efectos de la desinversión pública” materializada vía acordo do Consello de Ministros, por moito que se sinale que se executou en desenvolvemento ou pola habilitación da facultade de alleamento de accións contida no TRLGP.

Sexta.- Vicios no procedemento polo que se declarou a caducidade parcial, ausencia de ditame do Consello do Estado.

Dado que unha vez incoado o expediente de caducidade, o 25/11/2014, a concesionaria formulou oposición á que se declarase a caducidade da concesión no seu escrito de alegacións, estimamos que o expediente adoeceu de defectos de tramitación que levan aparellada a súa nulidade ou anulabilidade, como é a ausencia do informe preceptivo do Consello de Estado requirido no artigo 167.3 do Regulamento de Costas, debendo incidir en que consta, así mesmo, que por varias administración locais e asociacións ecoloxistas alegantes, fórmulanse criterios interpretativos diferentes aos da administración tramitadora que esixirían tal ditame.

“d) Cuando se trate de concesiones, será preceptivo el dictamen del Consejo de Estado en todos los casos de nulidad, interpretación, modificación y extinción, cuando se formule oposición por parte del concesionario, de acuerdo con el apartado 12 del artículo 22 de la Ley Orgánica 3/1980, de 22 de abril, del Consejo de Estado”.

Cómpre tamén deixar citado, por remisión do disposto no artigo 22.12 in fine da Lei Orgánica 3/1980, do 22 de abril, do Consello de Estado, o determinado no artigo 163.3 do Regulamento da lei de costas, que esixe tamén, sen excepcións, e con anterioridade á resolución, ditame do Consello de Estado nos supostos de extinción anticipada da concesión, entre os que figura a caducidade, polo que a ausencia do referido ditame pode supor un vicio invalidante determinante da nulidade ou anulabilidade da resolución e que obrigaría a retrotraer os trámites e impide outorgar a prórroga.

Sétima.- Finalidades e principios reitores da actividade administrativa sobre o dominio público marítimo-terrestre que deben guiar a resolución da solicitude de prórroga.

A protección do dominio público marítimo-terrestre abrangue a defensa da súa integridade e dos fins de uso xeral aos que está destinado, a preservación das súas características e elementos naturais e a prevención das prexudiciais consecuencias de obras e instalacións, en definitiva:

“(…)La protección y utilización del demanio costero pretende acabar, con el doble fenómeno de destrucción y privatización del litoral”.

Cómpre atender por parte da Administración do Estado para a resolución do presente expediente, aos obxectivos da actuación administrativa na materia expresados no art. 2 da Lei de costas, isto é:

“La actuación administrativa sobre el dominio público marítimo-terrestre perseguirá los siguientes fines:

- a) Determinar el dominio público marítimo-terrestre y asegurar su integridad y adecuada conservación, adoptando, en su caso, las medidas de protección y restauración necesarias y cuando proceda, de adaptación, teniendo en cuenta los efectos del cambio climático.
- b) Garantizar el uso público del mar, de su ribera y del resto del dominio público marítimo-terrestre, sin más excepciones que las derivadas de razones de interés público debidamente justificadas.
- c) Regular la utilización racional de estos bienes en términos acordes con su naturaleza, sus fines y con el respeto al paisaje, al medio ambiente y al patrimonio histórico.
- d) Conseguir y mantener un adecuado nivel de calidad de las aguas y de la ribera del mar”.

Tales obxectivos entroncan directamente co principio de xestión integral da zona costeira, e por ende, coa introdución na xestión do litoral como principios inspiradores e orientadores, dos xa clásicos, recoñecidos en fontes de distinta natureza, como o Cumio de Río de 1992, o Tratado da Unión Europea (art. 130R), a proposición de Lei Modelo do Consejo de Europa sobre a xestión sostenible de zonas costeiras ou o recente Cumio de París do 2015; sobresaíndo entre outros, a internalización dos custos ambientais; a localización no litoral unicamente das actuacións ou actividades imprescindibles limitando as ocupacións do dominio público marítimo-terrestre ás realmente imprescindibles, evitando sempre aquelas que poidan causar efectos irreversibles; así como, o establecemento como liña prioritaria de actuación en materia de inversións, a de restauración e protección de ecosistemas litorais degradados.

É notorio, que a concesión da prorroga para o complexo fabril perigoso e contaminante no demanio marítimo terrestre, resulta lesiva para a súa integridade e axeitada conservación, non garante o uso público do mar, da súa ribeira e resto do dominio público, senón que o obstaculiza, dificultando a rexeneración ou reposición dos terreos ao seu estado natural amais de agravar o atentado paisaxístico e medio ambiental que o actual complexo supón.

Lembramos que consonte coa normativa vixente, as empresas que realizan actividades que varían as características orixinais dos terreos nos que se asentan, veñen obrigadas, á restauración dos terreos ó seu “status ex ante”.

A solicitude, supón pois un paso previo, para consolidar a actividade fabril contaminante na zona de referencia, e asemade, para eludir a necesaria restauración do espazo ocupado, ou canda menos para non cumprir a obriga de dismantelar as instalacións ao fin da concesión.

Resulta impensable que a concesión do espazo público de referencia para a empresa entón estatal, se fixese con ánimo de degradar o espazo natural de xeito irreversible. Por iso, ao outorgar a concesión (ou pola súa necesaria adaptación á Lei de 1988) estaba implícito que as obras a realizar permitirían antes ou despois a recuperación do espazo ó seu estado orixinario.

As actuacións de restauración previo dismantelamento das instalación hoxe existentes non son tecnicamente imposibles nin desproporcionadas en termos económicos. Ademais unha actuación destas características na zona, reportaría importantes consecuencias medioambientais e de recuperación do espazo costeiro, conlevaría importantes beneficios pesqueiros, marisqueiros, turísticos, paisaxísticos e mesmo económicos, ademais de aumentar as posibilidades estratéxicas de

articulación da área metropolitana Pontevedra-Marín.

Abondando nos principios reitores da protección do litoral, o art. 20 da Lei de Costas, dispón que “La protección del dominio público marítimo-terrestre comprende la defensa de su integridad y de los fines de uso general a que está destinado; la preservación de sus características y elementos naturales y la prevención de las perjudiciales consecuencias de obras e instalaciones, en los términos de la presente Ley.”, mentres que o art. 31 dese mesmo corpo legal establece que “1. La utilización del dominio público marítimo-terrestre y, en todo caso, del mar y su ribera será libre, pública y gratuita para los usos comunes y acordes con la naturaleza de aquél, tales como pasear, estar, bañarse, navegar, embarcar y desembarcar, varar, pescar, coger plantas y mariscos y otros actos semejantes que no requieran obras e instalaciones de ningún tipo y que se realicen de acuerdo con las leyes y reglamentos o normas aprobadas conforme a esta Ley” .

Por outra banda, lembrar que o art. 25 da mencionada Lei sinala que: “ con carácter ordinario, solos se permitirán en esta zona, las obras, las instalaciones y actividades que, por su naturaleza, no puedan tener otra ubicación (...) o aquellos que presten servicios necesarios o convenientes para el uso del dominio público marítimo -terrestre (...)”. No mesmo senso, o art. 32 no seu parágrafo 1º expresa : “Únicamente podrá permitirse la ocupación del dominio público marítimo terrestre para aquellas actividades o instalaciones que, por su naturaleza no puedan tener otra ubicación”.

Os preceptos invocados determinan o carácter excepcional da posibilidade de permitir instalacións, obras e actividades no dominio público. Esta excepcionalidade aplicable á propia solicitude de prórroga, viría avalada polo feito do imposible emprazamento noutro lugar o que non acontece neste suposto, nada obsta para que a fabrica se instale noutro lugar fora da zona de dominio público. As motivacións exclusivamente económicas sempre deben ceder fronte os criterios tuitivos e imperativos que para o dominio público marítimo terrestres e zonas adxacentes establece a vixente Lei de Costas, dentro dos principios de xestión e conservación deste patrimonio natural, que consagra o art. 45 do Texto Constitucional:

“Todos tienen el derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo. Los poderes públicos velarán por la utilización racional de todos los recursos naturales, con el fin de proteger y mejorar la calidad de la vida y defender y restaurar el medio ambiente, apoyándose en la indispensable solidaridad colectiva....”

Xa a disposición transitoria 5ª.2 da referida Lei 22/1988, do 28 de xullo, de costas, establecía que no prazo de dous anos, e previamente á inscrición, no seu caso, no correspondente rexistro, a Administración do Estado tiña que ter revisado as características e o cumprimento das condicións das concesións vixentes á promulgación desta, precepto aplicable á que nos ocupa. Mesmo prevese que as concesións poidan ser revogadas total ou parcialmente, ademais de polas causas previstas no título correspondente, cando resulten incompatíbeis cos criterios de ocupación do dominio público establecidos na amentada Lei.

En definitiva outorgamento da prórroga instada, suporía unha manifesta conculcación dos referidos principios criterios e obxectivos, debendo ser desestimada polos poderes públicos unha flagrante infracción dos principios de inalienabilidade e imprescritibilidade de dominio público marítimo terrestre sancionada polo ordenamento xurídico e, de facto, a súa privatización por parte dunha empresa privada. Este Concello ten instado expresamente a recuperación do demanio

ocupado e se ten postulado como garante da utilización racional do dominio público consonte aos principio da Lei de costas.

Oitava.- Vulneración das determinacións das DOT e do POL de accederse á prórroga

Procede reiterar, polo tanto, ademais do disposto nos artigos 45 e 132 do texto constitucional, o principio de lealdade institucional que recolle no seu art. 4 a Lei 30/92, do Réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común; principio que obriga a respectar o exercicio lexítimo das competencias urbanísticas e de ordenación territorial do concello e particularmente as competencias exclusivas da administración galega e a ponderar, no exercicio das competencias desa Administración do Estado, e particularmente para a resolución da solicitude de prórroga extraordinaria, a totalidade dos intereses públicos implicados, por riba dos exclusivos intereses privados, en concreto aqueles dos que a xestión estea encomendada a este Concello e á Xunta de Galicia.

Neste senso, debe rexer en puridade o segundo parágrafo da alínea terceira do art. 25 da Lei de Costas, que imposibilita tamén na nosa opinión acceder á prórroga, xa que despois de establecer no art. 25.3 no seu primeiro parágrafo que: “Excepcionalmente y por razones de utilidad pública debidamente acreditadas, el Consejo de Ministros podrá autorizar las actividades e instalaciones a que se refieren las letras b) y d) del apartado 1 de este artículo.” sinala no segundo que: “En la misma forma podrán ser autorizadas y las instalaciones industriales en las que no concurran los requisitos del apartado 2, que sean de excepcional importancia y que, por razones económicas justificadas, sea conveniente su ubicación en el litoral, siempre que, en ambos casos, se localicen en zonas de servidumbre correspondientes a tramos de costa que no constituyan playa, ni zonas húmedas u otros ámbitos de especial protección. Las actuaciones que se autoricen conforme a lo previsto en este apartado deberán acomodarse al planeamiento urbanístico que se apruebe por las Administraciones competentes.”.

No suposto que analizamos, estamos nun eido de especial protección (área de mellora ambiental e paisaxística) e debemos deixar citadas as previsións que para o ámbito obxecto da solicitude de prórroga se recollen no Decreto 19/2011, do 10 de febreiro, polo que se aproba definitivamente as directrices de ordenación do territorio-DOT (DOG 22/02/2011) e no Decreto 20/2011, do 10 de febreiro polo que se aproba definitivamente o Plan de ordenación do litoral de Galicia-POL (DOG 23/02/2011), normas ditadas no exercicio das competencias exclusivas recollidas no Estatuto de Autonomía en materia de ordenación do territorio que, xunto coas finalidades e obxectivos citados para o dominio público tutelado, deben ser ponderados na resolución da solicitude de prórroga cursada.

A Dirección Xeral da Sostibilidade e Paisaxe da Xunta de Galicia na contestación ás alegacións municipais verbo das referencias a ENCE nas DOT sinalaba textualmente, para motivar a desestimación da alegación,

“(...) que a vontade reflectida no documento é a de que os terreos que ocupan ENCE e ELNOSA poidan ser recuperados e reordenados unha vez que se produza o seu traslado no ano 2018 (ver epígrafes 2.2.1 e 2.2.6)”

Lémbrese expresamente o disposto na Disposición Adicional 3ª.-Ence, do POL.

“En coordinación co establecido nas DOT, no espazo actualmente ocupado polas instalacións da empresa Ence situadas en Lourizán, na ría de Pontevedra, prevese un ámbito de recualificación sobre a Área de Mellora Ambiental e Paisaxística. O obxecto desta área é o da recuperación do espazo que quedará vacante coa

materialización do traslado destas instalacións a outra localización dentro da propia bisbarra de Pontevedra no horizonte do ano 2018.

Dada a importancia que para este ámbito e o seu contorno suporá a citada transformación, considérase necesario regulala mediante esta disposición adicional. En concreto, deberase:

1. Favorecer a conectividade visual e funcional coa costa e os hábitats que nela e o seu contorno se vaian rexenerar e valorizar.
2. A devandita recuperación irá encamiñada á naturalización da área, de tal maneira que se mellore a súa calidade ambiental e escénica, que concluíra coa inclusión destas áreas recuperables desde o punto de vista ecolóxico na Área de Protección Costeira, de tal maneira que se favoreza a integración de parte do ámbito no seu contorno máis natural, procurando, así mesmo, dotalo de conectividade mediante os corredores xa identificados neste documento. En concreto, recuperarase a praia dos Praceres de forma acorde coas características orixinais da praia e as condicións actuais de hidrodinámica e planta do areal.
3. Así mesmo, na zona norte do ámbito poderanse rehabilitar e acondicionar as edificacións destinadas a aqueles usos e actividades necesarios para a xeración de espazos públicos de calidade e cohesión social, ao mesmo tempo que se procura a transición cos espazos principais destinados á rexeneración ambiental e recuperación natural do ámbito anteriormente mencionado.
4. Recuperarase a calidade ambiental e paisaxística, contribuírse a dotar de equipamentos e espazos libres de calidade o agregado urbano no que se insire, evitando parámetros de ocupación e intensidade incompatibles coa capacidade de carga do territorio e os valores ambientais, paisaxísticos e patrimoniais propios do litoral.

O desenvolvemento e consecución destes obxectivos concretaranse mediante a redacción do instrumento de ordenación territorial ou urbanístico máis adecuado, atendendo, en calquera caso, ao interese público e á utilidade social da actuación que deberá abordar conxuntamente as accións de rexeneración, restauración e reordenación do ámbito de recualificación previsto nos terreos actualmente ocupados”.

Así pois, a concesión da prórroga vulneraría de xeito flagrante as determinación urbanísticas e de ordenación territorial das DOT e do POL, que expresamente prevén o traslado do complexo fabril no horizonte temporal do 2018, polo que procede tamén a súa denegación por este motivo.

Novena.- Competencia para formular as presentes alegacións

A competencia para formular as presentes alegacións atribúense á Xunta de goberno local, de conformidade co disposto nos artigos 126 e 127.1 da Lei 7/85, de 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, modificada pola Lei 57/03, do 16 de decembro, e artigo 21.1. do Regulamento orgánico do goberno e da administración do Concello de Pontevedra.

Xa que logo, a Xunta de Goberno Local, por unanimidade, acorda:

Primeiro.- Solicitar expresamente da Secretaría de Estado de Medio Ambiente, Dirección General de Sostenibilidad de la Costa y del Mar do Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente, como Concello directamente afectado, a remisión de copia íntegra do expediente de solicitude cursada pola entidade mercantil “ENCE, ENERGIA Y CELULOSA, S.A.” de prórroga extraordinaria da

concesión outorgada inicialmente ao Instituto Nacional de Industria por Orde Ministerial de 13 de xuño de 1958, destinada á ocupación de trescentos setenta e tres mil cincocentos vinte e catro (373.524) metros cadrados de dominio público marítimo-terrestre, con destino á construción dunha fábrica de celulosa kraft, abranguida entre o ferrocarril de Pontevedra a Marín e a estrada de unión dos portos de Pontevedra e Marín, no termo municipal de Pontevedra, ou subsidiariamente a posta de manifesto do expediente nas Dependencias do Servizo Provincial de Costas, con petición expresa, en ámbolos casos da ampliación do prazo de alegacións ata que se acceda a algunha das dúas solicitudes, co obxectivo de poder acceder ao expediente e determinar a afectación do solicitado aos intereses xestionados por este Concello.

Segundo.- Sen prexuízo do indicado no parágrafo precedente e das alegacións definitivas que no seu intre se poidan formular cando se obteña a copia do expediente ou a posta de manifesto no servizo provincial, e, preceptivamente, cando se nos traslade a proposta de resolución da solicitude cursada, formúlanse en tempo e forma, diante do Servizo Provincial de Costas de Pontevedra da Dirección General de Sostenibilidad de la Costa y del Mar do Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente-Secretaría de Estado de Medio Ambiente, como Concello directamente afectado, as alegacións que se refiren no corpo do presente escrito, para constancia no trámite de audiencia e vista do procedemento incoado a instancia de “ENCE, ENERGIA Y CELULOSA, S.A.” en solicitude de prórroga extraordinaria da concesión outorgada inicialmente ao Instituto Nacional de Industria por Orde Ministerial de 13 de xuño de 1958, posteriormente transferida por O.M. de 6/05/1959 á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA DE PONTEVEDRA, S.A.” e por O.M. de data 28/07/1970 á “EMPRESA NACIONAL DE CELULOSA, S.A.”, destinada á ocupación de trescentos setenta e tres mil cincocentos vinte e catro (373.524) metros cadrados de dominio público marítimo-terrestre, con destino á construción dunha fábrica de celulosa kraft, abranguida entre o ferrocarril de Pontevedra a Marín e a estrada de unión dos portos de Pontevedra e Marín, no termo municipal de Pontevedra, estimándose a concorrencia das causas de caducidade total da concesión que foi obxecto de modificacións substanciais e incumprimentos do condicionado que impiden acceder ao outorgamento da prórroga interesada.

Terceiro.- Reiterar expresamente diante do Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente a contestación ás seguintes solicitudes:

- 1) A solicitude cursada o 6/08/2004 referida aos terreos que ocupan as balsas de decantación que se ampliou posteriormente á totalidade do ámbito concesional ao estimar a concorrencia das causas relatadas de caducidade da concesión.
- 2) O requirimento previo de anulación efectuado o 5/10/2015 da Orde Ministerial de data 24 de xullo de 2015, ditada por delegación pola Dirección General de sostenibilidad de la costa y del mar, pola que se acorda a caducidade parcial da concesión outorgada por Orde Ministerial de 13 de xuño de 1958 ao Instituto Nacional de Industria, para a ocupación de 612.500 m² de bens de dominio público marítimo-terrestre con destino á construción dunha fábrica de pasta de celulosa Kraft na franxa da zona marítimo terrestre a reencher comprendida entre o ferrocarril de Pontevedra a Marín e a estrada PO-13, transferida por Orde Ministerial de 6 de maio de 1959 á “Empresa Nacional de Celulosa de Pontevedra, S.A.” e por Orde Ministerial de 28 de xullo de 1970 á “Empresa Nacional de Celulosa, S.A.” (ENCE), no que se refire aos terreos ocupados pola EDAR de Placeres, do emisario submarino existente xunto á EDAR e das instalacións deportivas, que foi notificada a este Concello en data 05/08/2015 baixo o número 2015027751 de rexistro de

entrada, interesando, de novo ,que se dite resolución pola que se declare, mediante acto contrario imperio, a súa nulidade, ou se proceda á súa anulación, revogación ou ben se deixe sen efecto a Orde ditada por ser contraria a dereito, e previos os trámites oportunos, se declare a caducidade total da concesión referida, ao abeiro do disposto nos artigos 79 da Lei de costas e 165 do seu Regulamento e demais preceptos citados, por mor da acreditada concorrencia das causas relatadas e taxadas de caducidade total da concesión, que foi obxecto de modificacións substanciais, e por acreditarse a concorrencia de incumprimentos de carácter esencial como as transferencias de accións sen autorización, e outros que prexudicaron gravemente ao interese público e motivaron unha condena penal por delito ecolóxico; instando, asemade, que se ordene a adopción das medidas legalmente previstas subsecuentes á declaración de caducidade para a plena recuperación, protección e restauración da totalidade do espazo incluído no dominio público marítimo terrestre, sen prexuízo do que nos escritos de alegacións remitidos se sinala ao respecto da EDAR.

3) A solicitude de suspensión tamén efectuada o 5/10/2015, consonte ao artigo 172.3º do Regulamento de costas, do procedemento de solicitude de prórroga extraordinaria en tramitación ao abeiro do disposto na disposición transitoria 2ª do Real decreto 876/2014, de 10 de outubro, polo que se aproba o Regulamento de costas e que desenvolve a disposición transitoria primeira 2ª da Lei de 22/1988, de 28 de xullo de costas (BOE núm. 181 de 29/07/1988), modificada na súa redacción pola Lei 2/2013 de 29 de maio, canda menos ata que se resolva o requirimento previos e adquira firmeza a resolución de caducidade parcial.

Cuarto.- Remitir certificación do presente acordo ao Servizo provincial de Costas, xunto con copia da documentación que se achega, solicitando expresamente que, previos os trámites oportunos en dereito, se desestime expresamente a solicitude de prórroga cursada, interesando asemade a plena recuperación, protección e restauración da totalidade do espazo incluído no dominio público marítimo terrestre.

Quinto.- Elevar ao Pleno da Corporación proposta de ratificación deste acordo.

E para que conste, coa salvidade á que se refire o artigo 206 do Regulamento de Organización, Funcionamento e Réxime Xurídico das Entidades Locais, expido a presente certificación de orde e co visto e praxe do Sr. Alcalde, en Pontevedra a 30.12.2015.

Visto e Praxe

O alcalde

A concelleira secretaria

Miguel Anxo Fernández Lores

María dos Anxos Riveiro Portela